

нъмаше божественната Soeur Clemence, нъмаше хубавичката Mademoiselle Lucy Crené, която излъзе най-честита отъ пътниците, понеже едва пристигнахъ въ София, получихъ отъ нея печатенъ билетъ, съ който ме увѣдомяваше, че въ Мичиганския Щатъ, въ града Detroit, тя се вѣнчала съ нѣкой-си Monsieur Romualt de Crzymala Piatkowski. На добъръ имъ часъ!

Всичкото си врѣме на обратния пътъ минувахме съ старитѣ си приятели глухо-нѣмитѣ. Въ течение на седемъ дни не се случи нищо особенно, ако не считаме за особено силното вълнение на океана. Ние си минувахме часоветѣ въ приятно съзнание, че сме въ реда на рѣдките щастливици, които имаха случая да посѣтятъ грандиозното Колумбово изложение и въ течение само на единъ мѣсяцъ да издържатъ мажска петнадесетъ-дневна борба съ вълните на Атлантическия океанъ. Едва на седмия денъ вечеръта се показаха скалистите брѣгове на юго-западния брѣгъ на Англия. Замръкнахме въ Ламаншъ, безъ да видимъ французския брѣгъ. Прѣзъ нощта падна силна мъгла и паразода бѣ принуденъ да дава ежеминутно тревожни сигнали, които приличаха на отчаянъ ревъ на нѣкой гигантски звѣръ. Интересно е, че глухо-нѣмитѣ, които никакви гласове не ги тревожеха, — сѣщаха тѣзи тревожни сигнали; тѣ се обращаха по направление къмъ тръбата, отъ която силната пара раздираше въздуха и въ неудомѣние жестикулираха по между си. Прѣзъ нощта паразода спираше вървежа си нѣколко пъти. На осмия денъ сутринъта мъглата се усили още по-вече. La Bourgogne окончателно побѣрка пътя и почна да се върти около едно и сѫщо място, като оглушаваше околността съ ужасенъ грозенъ ревъ. Отъ врѣме на врѣме изъ